च्छया व्यवहिता मा भूः धात्रस्यामि स्यादेर्डिरिति ङिरगुणत्वञ्च पूर्व्ववत्सिलोपः यतोऽपायेति यतोऽन्तर्द्धिस्तदपादानं सर्व्वत्र हेतु माह हे सीते नोऽस्माकं जीवितेन मा रंस्थाः क्रीडां न कुरु तवाद दर्शनेन प्राणायास्यन्तीति भावः । इति प्रकीर्णकाः ॥ १५ ॥

अतः परं सिजधिकारः ।

अहं न्यबधिषं भीमं राक्षसं क्रूरविक्रमं । मा घुक्षः पत्युरात्मानं मा न श्लिक्षः प्रियं प्रिये ॥ १६ ॥

ज०म० सिचं सापवादमधिकृत्याह । अहमित्यादि । यतोऽहं राक्षसं मारीचं क्रूरविक्रमं भीमं भयानकं न्यबधिषं निहतवानस्मि हन्ते र्लुङि चेति बधादेशः अदन्तत्वाद्वृद्ध्यभावः तस्मान्मा घुक्षः न गोप य पत्युरात्मानं अन्तर्द्धावित्यपादानत्वं ख्यत्यात्यरस्येत्युत्वं गुहेः सलङ्गुपधादनिटः क्सः होढः भश्भावकत्वषत्वानि सिपश्च विसर्ज नीयः मा न श्लिक्षः मा न परिरब्धाः अपितु श्लिष्य मां हे प्रिये श्लिष आलिङ्गने क्सः ॥ १६ ॥

भ० अथ सापवादसिजधिकारः । स्वमते स्वधिकारः । अहमि त्यादि । भीमं भीषणमूर्त्तिं क्रूरविक्रममसह्यपराक्रमं राक्षसं मारीचं अहं न्यबधिषं हतवान् हनलौगतौबधे अमि व्यांसिः ह नबधष्टीति बधादेशः हसादेःसेम्इत्यादौ बधवर्ज्जनात् सेम्त्व सूचनात् प्रकृत्यन्तरत्वाद्वा इम् पत्युर्मत्तः सकाशात् आत्मानं त्वं मा घुक्षः न गोपय गुह्ञसंवृतौ उदित्वाद्वेमूदिति इमोऽभा वपक्षे हसषोऽनिमिजूङ्इति सक् होढः झभान्तस्येति घः षढोः कः